

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 82.709 van 6 oktober 1999

A. 72.040/VI-13.560

In zake : **FIORILLI** Damien,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Dominique WAGNER en
Mr. Anne VILLERS, advocaten,
quai de Rome 2
4000 Luik,

tegen :

de Gemeente Sint-Pieters-Woluwe,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Alain VERRIEST en
Mr. Tangui VANDENPUT, advocaten,
Sint-Bernardusstraat 98
1060 Brussel.

DE RAAD VAN STATE, VIe KAMER,

Gezien het op 12 november 1996 ingediende verzoekschrift, waarbij Damien FIORILLI de nietigverklaring vordert van de impliciete weigering van de gemeente Sint-Pieters-Woluwe om hem met ingang van 1 oktober 1995 in vast dienstverband te benoemen tot lagere-schoolonderwijzer in een vacante betrekking en met volledige prestaties;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer BOUVIER, eerste auditeur-afdelingshoofd bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 4 maart 1999 waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 18 mei 1999, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 29 september 1999;

Gehoord het verslag van de heer CLOSSET, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. WAGNER, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, en van Mr. PUTZEYS, loco, Mr. VERRIEST en Mr. VANDENPUT, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer BOUVIER, eerste auditeur-afdelingshoofd;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoeker sedert 1990 als lagere-schoolonderwijzer op tijdelijke basis aangesteld was in de gemeenteschool van Stokkel te Sint-Pieters-Woluwe, waar hij les gaf aan de klassen van het eerste, het tweede en het derde jaar en tijdens de schooljaren 1990-1991, 1991-1992 en 1993-1994 ook het vak Nederlands onderrichtte aan de klassen van het derde jaar; dat, nadat hij zich op 22 februari 1995 had opgegeven voor een nieuwe aanstelling in de hoedanigheid van prioritaire

tijdelijke leerkracht, hij op 15 mei en 14 december 1995 om zijn benoeming in vast dienstverband op 1 oktober 1995 heeft verzocht; dat, aangezien hij geen voldoening gekregen heeft, hij op 14 juni 1996 de verwerende partij heeft aangemaand om hem te benoemen, overeenkomstig artikel 14, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat de impliciete weigering die voortvloeit uit het stilzwijgen van de verwerende partij gedurende vier maanden na de voornoemde aanmaning de handeling uitmaakt die met het onderhavige beroep wordt aangevochten;

Overwegende dat een enig middel wordt ontleend aan de schending van artikel 31 van het decreet van 6 juni 1994 tot vaststelling van de rechtspositie van de gesubsidieerde personeelsleden van het officieel gesubsidieerd onderwijs, doordat de verwerende partij weigert om hem in vast dienstverband te benoemen, terwijl hij voldoet aan alle voorwaarden opgelegd door artikel 30 van hetzelfde decreet, hij inzonderheid als derde prioritaire tijdelijke gerangschikt staat en tijdens het schooljaar 1995-1996 acht betrekkingen van lagere-schoolonderwijzer, waarvan zeven met een volledig leerplan, te verlenen waren;

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat verzoeker niet in vast dienstverband kon worden benoemd, aangezien hij niet voldeed aan de voorwaarde gesteld in artikel 30, 7°, van het decreet van 6 juni 1994, volgens welke "aan de wets- en reglementsbepalingen in verband met de taalwetten" moet worden voldaan; dat zij betoogt dat krachtens de artikelen 10, 14 en 15 van de wet van 30 juli 1963 houdende taalregeling in het onderwijs en het besluit van de Franse Gemeenschapsregering van 5 november 1993 betreffende de bekwaamheidsbewijzen, het onderricht van de tweede taal in de lagere scholen van het arrondissement Brussel-Hoofdstad immers verplicht is in de tweede, de derde en de vierde graad en

gegeven moet worden door een onderwijzer die het bewijs geleverd heeft van de grondige kennis van die taal, met andere woorden door een personeelslid dat over een diploma van leerkracht en over een getuigschrift van de grondige kennis van die tweede taal beschikt of over een diploma van "GLSO, afdeling Germaanse talen", welke bekwaamheidsbewijzen verzoeker niet bezit; dat zij daaraan toevoegt dat "hoewel een bijzonder leermeester met de vereiste bekwaamheidsbewijzen de tweede taal kan onderrichten, het een uitzondering op de regel betreft, welke regel stelt dat de lagere-schoolonderwijzers in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest ertoe gehouden zijn de tweede taal te onderrichten in de uitoefening van hun functie, terwijl de cursus die gegeven wordt door de bijzonder leermeester onderricht wordt hetzij op kosten van de gemeente, hetzij door te putten uit het lestijdenpakket", zonder dat de gemeente evenwel daartoe zou worden verplicht; dat zij voorts benadrukt dat aan het decreet van 6 juni 1994 in generlei mate afbreuk is gedaan door de kennis van de tweede taal verplicht te stellen, daar die verplichting uit het decreet zelf voortvloeit, meer bepaald uit het voornoemde artikel 30, 7°, ervan; dat zij in haar laatste memorie voorts aanvoert dat hoewel de ministeriële dienstbrief van 18 januari 1996 waarin het aantal gesubsidieerde betrekkingen voor het jaar 1995-1996 wordt vastgelegd, voor de scholen te Stokkel en die aan de Ch. Tielemanslaan in vijftien lestijden Nederlands voorziet, die onderricht moeten worden door een bijzonder leermeester die de tweede taal onderwijst en die gesubsidieerd wordt door de Gemeenschap, het daarbij "een beslissing betreft die jaarlijks genomen wordt door de bevoegde minister" en die dus alleen voor het betrokken jaar geldt, zodat, aangezien er geen enkele garantie bestaat dat de Franse Gemeenschap in de toekomst telkens weer subsidies zal toekennen voor de aanstelling van een bijzonder leermeester voor de tweede taal, zij in dezen heeft kunnen oordelen dat, om een goede organisatie van haar

onderwijs te garanderen, alleen leerkrachten in vast dienstverband benoemd mochten worden die het bewijs geleverd hadden over een grondige kennis van de tweede taal te beschikken;

Overwegende dat één van de voorwaarden die vereist zijn met het oog op een benoeming in vast dienstverband, die is welke vermeld wordt in artikel 30, eerste lid, 7°, van het voornoemde decreet van 6 juni 1994, namelijk "aan de wets- en reglementsbepalingen in verband met de taalwetten voldoen", welke voorwaarde overigens ook wordt opgelegd door artikel 20, § 1, 5°, van hetzelfde decreet voor een tijdelijke aanstelling in een wervingsambt;

Overwegende dat artikel 13 van de wet van 30 juli 1963 houdende taalregeling in het onderwijs de onderwijsinrichtingen verbiedt om onder hun personeel onderwijzers aan te werven die niet het bewijs hebben geleverd van de grondige kennis van de onderwijstaal van die inrichtingen; dat artikel 14 van dezelfde wet bepaalt dat, in de lagere scholen waar het onderwijs van de tweede taal wettelijk verplicht is, (...) dit onderwijs gegeven (wordt) door een onderwijzer die het bewijs heeft geleverd van zijn grondige kennis van deze tweede taal; dat krachtens artikel 10 van de voornoemde wet het onderricht van het Nederlands vanaf de tweede graad verplicht is in de lagere Franstalige scholen van het arrondissement Brussel-Hoofdstad;

Overwegende dat uit die bepalingen kan worden afgeleid dat een lagere-schoolonderwijzer die tijdelijk dan wel in vast dienstverband is aangesteld in een lagere Franstalige onderwijsinstelling van het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad aan die taalvereisten voldoet wanneer hij het bewijs levert van de grondige kennis van de onderwijstaal van de voornoemde school en dat zijn aanstelling en zijn benoeming in vast dienstver-

band om er de tweede taal te onderrichten, wanneer het onderricht ervan verplicht is gesteld, bovendien het bewijs van de grondige kennis van die tweede taal vereist; dat uit de voornoemde bepalingen geenszins moet worden afgeleid, zoals de verwerende partij ten onrechte beweert, dat alle lagere-schoolonderwijzers ertoe gehouden zijn om in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest de tweede taal te onderrichten in de uitoefening van hun functie;

Overwegende dat in het onderhavige geval niet wordt betwist dat bij de aanvang van het schooljaar in september 1995 verschillende betrekkingen van lagere-schoolonderwijzer met een volledig leerplan vacant waren, noch dat verzoeker aanspraak kon maken op een benoeming in vast dienstverband in een van die betrekkingen; dat verzoeker, zonder het bewijs te leveren van zijn grondige kennis van de Nederlandse taal, deze taal weliswaar niet mocht onderrichten vanaf de tweede graad van het lager onderwijs, maar dat deze omstandigheid er niet aan in de weg mocht staan dat hij in vast dienstverband zou worden benoemd, aangezien niet wordt gesteld dat hij vanwege het beschikbare lestijdenpakket ook het onderricht van het Nederlands op zich behoorde te nemen; dat verzoeker overigens voor het schooljaar 1995-1996 aangesteld is in een vacante betrekking van lagere-schoolonderwijzer, zonder evenwel, in die hoedanigheid, met het onderricht van het Nederlands te zijn belast;

Overwegende dat hoewel een gemeente van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest met het oog op een degelijke organisatie van haar onderwijs en een gezond beheer van haar financiën bij voorkeur geneigd is lagere-schoolonderwijzers aan te werven die het bewijs leveren, niet alleen van de grondige kennis van de taal van haar onderwijs, maar ook van de tweede taal, zodat zij ook die tweede taal kunnen onderrichten en de eventuele risico's die gepaard gaan met de beslissingen omtrent de subsidies

van de Franse Gemeenschap uit de weg kunnen worden gegaan, de verwerende partij in dezen niet zulk een vereiste mocht stellen, aangezien dit niet voorgeschreven wordt, noch door de voornoemde artikelen 30 en 31 van het decreet van 6 juni 1994, noch door de wet van 30 juli 1963 waarnaar die artikelen verwijzen; dat het middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de impliciete weigering van de gemeente Sint-Pieters-Woluwe, afgeleid uit haar stilzwijgen naar aanleiding van de aanmaning die haar op 14 juni 1996 door Damien FIORILLI is gezonden, overeenkomstig artikel 14, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, om laatstgenoemde met ingang van 1 oktober 1995 in vast dienstverband te benoemen tot lagere-schoolonderwijzer in een vacante betrekking en met volledige prestaties.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 4.000 frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de VIe kamer, op zes oktober 1900 negenennegentig door :

de HH. CLOSSET,	kamervoorzitter,
HANSE,	staatsraad,
LEWALLE,	staatsraad,
HARMEL,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

P. HARMEL.

Ch.-L. CLOSSET.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.